

คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๕/๒๕๖๖
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๗/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองอุดรธานี

วันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายเกษม วงศ์ตาหล้า ผู้ฟ้องคดี
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม ที่ ๑
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง พ้นจากตำแหน่งในวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป จากกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติชี้มูลความผิดโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง โดยไม่มีการอบรมจริง และเบิกจ่ายเงินเป็นเท็จ ซึ่งมีมูลความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ (ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑) และมีมูลความผิดตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ

ในวันที่...

ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. กำหนดให้มีการบรรยาย ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น โดยมีนายสมโชค เกสรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เป็นผู้บรรยายจริงและไม่มีการเบิกค่าวิทยากรแต่อย่างใด และเวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. เป็นการบรรยายให้ความรู้แก่ผู้เข้าร่วมเดินทางไปอบรมและศึกษาดูงาน ตามโครงการ โดยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ซึ่งก็ไม่มีการเบิกจ่ายค่าวิทยากรแต่อย่างใด หากไม่มีการบรรยายให้ความรู้แก่ผู้ร่วมโครงการทั้ง ๕๐ คน จะมีการแจ้งให้ผู้ร่วมโครงการ พร้อมกันด้วยเหตุผลใด เนื่องจากเวลาเดินทางตามกำหนดจริงนั้น คือ เวลา ๑๔.๓๐ น. โดยเดินทาง ออกจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งไปยังเทศบาลตำบลบ้านกลาง จังหวัดเชียงใหม่ ฉะนั้น เมื่อมีการอบรมตามตารางในภาคเช้าจึงมีการเบิกจ่ายค่าอาหารกลางวันให้กับผู้เข้าอบรม ซึ่งอาหารกลางวันเป็นอาหารปรุงสำเร็จรูปพร้อมทาน ไม่ใช่อาหารกล่องแต่อย่างใด และมีการบันทึก ข้อตกลงจ้างถูกต้อง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ จากนั้นเวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๔.๐๐ น. เป็นการบรรยายให้ความรู้กับผู้ร่วมโครงการในหัวข้อความรู้เกี่ยวกับการค้าชายแดน (เขตเศรษฐกิจพิเศษ) วิทยากรผู้บรรยาย ได้แก่ นายสมรัก ภูเดช ตำแหน่งผู้ช่วยเกษตร จังหวัดนครพนม แต่ปรากฏว่าเมื่อถึงเวลาบรรยาย นายสมรัก ภูเดช ตัดภารกิจเดินทางมาเป็น วิทยากรไม่ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงทำหน้าที่บรรยายให้ความรู้โดยไม่มีการเบิกจ่ายค่าวิทยากร และไม่ได้ เกิดความเสียหายหรือกระทบต่องบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งแต่อย่างใด นอกจากนี้ ในการดำเนินการของโครงการฝึกอบรมก็ยังมีการเดินทางไปศึกษาดูงานตามตาราง ที่กำหนด และมีการเข้ารับฟังการบรรยายจากวิทยากรของหน่วยงานทุกหน่วยงานที่กำหนดไว้ใน โครงการ ซึ่งพยานหลักฐานที่แสดงการเข้าศึกษาดูงานและรับฟังการบรรยายจริง ดังนี้

วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ เดินทางถึงจังหวัดเชียงใหม่เข้าศึกษาดูงานรับฟัง การบรรยายที่เทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จากนั้นเดินทางไป ศึกษาดูงานตามสถานที่จริง เช่น โครงการพืชสวนโลก การศึกษาวิถีชาวม้ง และให้คณะที่ศึกษา ดูงานได้มีโอกาสเสริมสิริมงคลโดยการนมัสการพระธาตุดอยสุเทพ ก่อนเข้าที่พักโรงแรมพูนเพชร จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ เดินทางไปศึกษาดูงานโครงการตามพระราชดำริ ห้วยฮ่องไคร้ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จากนั้นได้เดินทางไปยังจังหวัดเชียงราย ซึ่งระหว่างทางได้เปิดโอกาสให้คณะผู้ร่วมโครงการได้ชมน้ำพุร้อนแม่ชะจาน อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย และนมัสการพระธาตुरूงซุ่น ก่อนเข้าที่พักที่ปทุมมंत्रา รีสอร์ท จังหวัดเชียงราย

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เดินทางไปศึกษาดูงานที่พระตำหนักดอยตุง สวนแม่ฟ้าหลวง เพื่อศึกษาพระราชประวัติสมเด็จพระเจ้า ศึกษาดูงานการเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ณ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย และการศึกษาดูงานการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น และรับฟังการบรรยายเกี่ยวกับการค้าชายแดน (เขตเศรษฐกิจพิเศษ)

/ที่เทศบาล)...

ที่เทศบาลตำบลแม่สาย และศึกษาดูงานสถานที่จริงที่ตลาดทำซี้เหล็กเขตการค้าชายแดนที่
อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ดังนั้น การกล่าวหาจนนำมาซึ่งการออกคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่ง
จังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล
บ้านแก้ง ไม่มีการดำเนินการตามโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและศึกษาดูงานเสริมสร้าง
ประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ในระหว่างวันที่ ๒๖-๓๐ มกราคม
๒๕๕๙ มีลักษณะเป็นการทอ้งเที้ยว และมีการเบิกจ่ายเงินโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและ
ดูงานโดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดนั้น จึงไม่เป็นความจริงตามข้อกล่าวหา และไม่ได้
เป็นการก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งแต่อย่างใด และในตาราง
การบรรยายเกี่ยวกับการค้าชายแดน (เขตเศรษฐกิจพิเศษ) ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙
ที่วิทยากรติดภารกิจไม่สามารถเดินทางมาบรรยายได้นั้น ก็เป็นการบรรยายในช่วงเวลา ๑๓.๐๐ -
๑๔.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาช่วงบ่ายและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ก็ไม่มีการเบิกจ่าย
ค่าวิทยากร และกรณีการเลี้ยงผู้เข้าอบรมในเวลาเที่ยง ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ เพราะในช่วงเวลาภาคเช้ามีการบรรยายและมีหัวข้อการบรรยายถึงภาคบ่าย
ผู้เข้าอบรมต้องมีการรับประทานอาหารกลางวัน และในประการสำคัญกรณีที่วิทยากรที่จะทำการ
บรรยายในหัวข้อความรู้เกี่ยวกับการค้าชายแดน (เขตเศรษฐกิจพิเศษ) เดินทางมาบรรยายไม่ได้
ก็ถือเป็นเหตุสุดวิสัยไม่ใช่เป็นการเตรียมการหรือมีเจตนาของผู้ฟ้องคดีที่จะไม่ให้มีการบรรยาย
แต่อย่างใด อย่างไรก็ตามการบรรยายในหัวข้อนี้ได้มีการบรรยายโดยวิทยากรจากเทศบาล
ตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เพื่อให้ผู้ที่ร่วม
โครงการได้รับฟังจึงถือได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง มีการดำเนินการตามโครงการ
ฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วน
ตำบลบ้านแก้งครบตามตารางอบรมทุกหัวข้อที่กำหนด และไม่เกิดความเสียหายแก่
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งแต่อย่างใด

สำหรับกลุ่มเป้าหมายมีทั้งหมด ๕๐ คน ซึ่งได้มีการสำรวจและมีการลงลายมือชื่อ
ของกลุ่มเป้าหมายไว้ก่อนที่จะมีการกำหนดโครงการดังกล่าวข้างต้น แต่เมื่อถึงกำหนดเดินทางจริง
ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้รับการขออนุญาตด้วยวาจาจากพนักงานส่วนตำบลที่ได้
ลงลายมือชื่อที่สำรวจไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงได้ประสานกำนันและผู้ใหญ่บ้านในส่วนที่
เป็นคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ (ตำบลบ้านแก้ง) ซึ่งถือ
เป็นบุคคลส่วนหนึ่งที่มีส่วนขับเคลื่อนงานด้านสาธารณสุขชุมชนให้ประสบผลสำเร็จ แต่ปรากฏว่า
กำนันผู้ใหญ่บ้านที่เป็นคณะกรรมการกองทุนในขณะนั้นไม่สามารถร่วมเดินทางไปด้วยได้
เนื่องจากติดภารกิจและเป็นการแจ้งในระยะเวลาก่อนหน้า จึงมีการมอบหมายให้อาสาสมัคร
สาธารณสุขประจำหมู่บ้านเข้าร่วมเดินทางไปกับคณะศึกษาดูงานแทน เนื่องด้วยอาสาสมัคร

/สาธารณสุข...

สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อ.ส.ม.) ก็เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ถึงแม้ว่าอาสาสมัครสาธารณสุขที่ร่วมเดินทางไปกับคณะศึกษาดูงานจำนวน ๔ คน จะไม่ใช่คณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพโดยตรง แต่ก็ถือเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีส่วนขับเคลื่อนภารกิจด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งให้สำเร็จลงได้ ประกอบกับการมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อ.ส.ม.) ร่วมเดินทางจำนวน ๔ คน นั้น เป็นการร่วมเดินทางโดยผู้ฟ้องคดีมีเจตนามุ่งหวังให้ อ.ส.ม. เหล่านั้น ได้เปิดโลกทัศน์ใหม่เพื่อนำแนวคิดใหม่ที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาระบบบริการชุมชนในส่วนของกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลบ้านแก้ง โดยความรู้หรือแนวคิดใหม่นั้นอาจเกิดจากการได้สัมผัสพื้นที่โดยตรงของการศึกษาดูงานตามโครงการ เช่น จากการสอบถามหน่วยงานที่เข้าไปศึกษาดูงานและประการสำคัญการร่วมเดินทางของ อ.ส.ม. จำนวน ๔ คน นั้น เป็นการร่วมเดินทางโดยเปิดเผย มีการลงลายมือชื่อจริงของ อ.ส.ม. ไม่มีเจตนาปิดหรือปกปิดลายมือชื่อแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่มีผู้เข้าร่วมเดินทางมีจำนวน ทั้งสิ้น ๔๖ คน ไม่ครบตามจำนวนตามโครงการ ๕๐ คน ตามที่กำหนดไว้ในวันนั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภายหลังจากที่ได้มีข้อตกลงกับที่พักโรงแรมเป็นที่เรียบร้อย และมีการจัดส่งรายชื่อผู้เข้าพักในแต่ละห้องให้กับที่พักโรงแรม ซึ่งผู้ให้บริการทัวร์ ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ธนวิทย์เซ็นเตอร์ทราเวล ได้เป็นผู้จ่ายเงินมัดจำค่าที่พักโรงแรมพร้อมอาหารสำหรับผู้เข้าพักแทนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เนื่องจากยังไม่สามารถเบิกจ่ายเงินเพื่อเป็นมัดจำค่าที่พักและอาหารได้ ฉะนั้น เมื่อมีการเข้าพักจริงถึงแม้ในบางห้องที่ไม่มีคนพักจำนวน ๒ ห้อง แต่ทางที่พักโรงแรมก็ต้องออกไปเสิร์ฟรับเงินค่าห้องพักและอาหารนั้น ก็ด้วยเป็นข้อตกลงที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการเข้าพักแล้ว เพราะถึงอย่างไรองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งก็ต้องจ่ายเงินให้กับที่พักโรงแรมเต็มจำนวนห้องที่จอง เนื่องจากการรับรองห้องพักและอาหารของที่พักโรงแรมทั้งสองแห่ง ได้แก่ โรงแรมพูนเพชรจังหวัดเชียงใหม่ และโรงแรมบุญม้นตรา รีสอร์ทจังหวัดเชียงราย ซึ่งเมื่อรับรองคณะศึกษาดูงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งแล้ว โรงแรมที่พักทั้งสองแห่งก็ปิดรับรองจากคณะทัวร์ที่จะเข้าพักคณะอื่น หากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งยกเลิกห้องพักเพื่อให้ตรงกับผู้ร่วมเดินทางคือจำนวน ๒๓ ห้อง แทนที่จะครบ ๒๕ ห้อง ตามที่จองก็จะทำให้ที่พักโรงแรมทั้ง ๒ แห่ง เสียโอกาสที่จะรับทัวร์คณะอื่นที่จะเข้าพัก องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งก็ต้องชดใช้ค่าเสียหายอยู่ดี

ประการสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาทุจริต นั้น ได้แก่ กรณีการส่งคืนเงินสด จำนวน ๕,๐๐๐ บาท ที่ยึดเป็นค่าอาหารของผู้เข้าอบรม สืบเนื่องจากอาหารเข้าโรงแรมที่พักคิดรวมกับค่าห้องพักแล้ว หากผู้ฟ้องคดีมีเจตนาทุจริตตั้งแต่ต้นย่อมสั่งการให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่ต้องส่งคืนเงินสดจำนวนดังกล่าว และนอกจากนั้นยังไม่มี การเบิกจ่ายค่าวิทยากรในส่วนที่เป็นบุคลากรของหน่วยงาน ได้แก่ นายสมโชค เกสรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง และนายสมรัก ภูเดช ตำแหน่ง ผู้ช่วยเกษตรจังหวัดนครพนม ที่ติดภารกิจเดินทางมาบรรยายไม่ได้ นอกจากนั้นการให้ อ.ส.ม. ที่ร่วมโครงการลงลายมือชื่อจริง ไม่มีการปกปิด

/ลายมือชื่อ...

ลายมือชื่อ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีเจตนาทุจริตแต่อย่างใด และทุกลำดับขั้นตอนของการดำเนินโครงการได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งหน้าที่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง จึงไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี และไม่มีการพิจารณาข้อเท็จจริงและตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ ประกอบกับไม่มีการเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแสดงหลักฐาน ซึ่งการเปิดโอกาสให้แสดงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานไม่ถือเป็นการสอบสวนใหม่ที่ขัดต่อมาตรา ๙๘ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างใด ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ จึงเป็นคำสั่งที่มีขอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิดตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ นั้น ไม่ใช่โทษทางวินัยตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดีตามกฎกระทรวงการสอบสวนผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งผลของคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องเสียสิทธิในทางการเมือง ถูกเป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกผู้แทนราษฎร นอกจากนั้นยังส่งผลให้ถูกดูถูกดูแคลน เหยียดหยามจากสังคมโดยทั่วไปที่ไม่ทราบข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง

๒. ทูเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา เนื่องจากหากคำสั่งพิพากษามีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย โดยต้องเสียสิทธิทางการเมือง

ศาลมีคำสั่งลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๖ ยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ เรื่อง ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม พ้นจากตำแหน่งในวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

ศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ อนุญาตให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้องสอดเข้ามาในคดีในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดี โดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรายงานจากนายอำเภอณาแก ตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ นพ ๐๐๒๓.๑๐/๑๓ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับเรื่องกล่าวหาผู้ฟ้องคดีกับพวกกรณีทุจริตโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงาน เสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งโดยไม่มีการอบรมจริง และเบิกจ่ายเงินเป็นเท็จ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดี มีมูลความผิดอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ และ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ (ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒) และมีมูลความผิด ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ โดยนายอำเภอณาแกได้พิจารณาตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คดีหมายเลขดำที่ ๒๖-๑-๐๒๕/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๐๓๘-๑-๕๐/๒๕๖๖ ซึ่งปรากฏรายละเอียดดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งดำเนินโครงการฝึกอบรมพัฒนา ศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ในช่วงวันที่ ๒๖-๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ โดยมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยว และมีการเบิกจ่ายเงิน โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานฯ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ และ มีการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมมากกว่าความเป็นจริงโดยมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า โครงการ ดังกล่าวอบรมในช่วงวันที่ ๒๖-๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ ตามกำหนดการในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๐๐ น. กำหนดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องข้อกับท้องถิ่น เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. การบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการค้าชายแดน (เขตเศรษฐกิจพิเศษ) แต่กลับปรากฏว่า ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ไม่มีการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายท้องถิ่น หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี และเกี่ยวกับการค้าในเขตเศรษฐกิจพิเศษตามกำหนดการ มีเพียง การแนะนำการเตรียมตัวและแนวทางในการปฏิบัติตัวในการไปศึกษาดูงานเท่านั้น นอกจากนี้ โครงการฯ มีเป้าหมายผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๕๐ คน ประกอบด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างภารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง แต่ข้อเท็จจริง ปรากฏว่า โครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมและเดินทางไปทัศนศึกษาดูงานจำนวน ๔๖ ราย โดยมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๔ ราย เป็นผู้เข้าร่วม โครงการฯ ด้วย โดยไม่ปรากฏว่ามีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอื่น และไม่ปรากฏว่า อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรให้ ปฏิบัติหน้าที่จากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งแต่อย่างใด อีกทั้งไม่ปรากฏว่าโครงการ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวได้มีการบรรยายให้ความรู้การใช้งบประมาณของแผ่นดินเพื่อให้ความรู้แก่อาสาสมัคร
 สาธารณสุขประจำหมู่บ้านด้วย อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจึงมีค่าใช้จ่ายหน้าที่ท้องถิ่น
 ตามกลุ่มเป้าหมายของโครงการฯ ต่อมาในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายมนัสเทพ
 ศรีมุกดา ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไป ได้ดำเนินการเบิกค่าใช้จ่ายเป็นค่าอาหารกลางวันและ
 อาหารว่างพร้อมเครื่องดื่ม ให้แก่ นางสาวสุรรัตน์ เตโซ (ร้านสุรรัตน์การค้า) เป็นเงินจำนวน ๖,๗๕๐ บาท
 ซึ่งนางสาวกรรณา ถิ่นมุกดา ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี เป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่ามีเงิน
 คงเหลือเพียงพอที่จะเบิกจ่ายได้ นางสาวสุทธิมน สุขศิริ ตำแหน่ง นักวิชาการเงินและบัญชี
 รักษาราชการแทนผู้อำนวยการคลัง เห็นว่าเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องและเห็นควร
 เบิกจ่ายได้ตามจำนวนที่ขอเบิก นายสมโชค เกสรมาศ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
 บ้านแก้ง ได้เสนอผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ว่าเห็นควรอนุมัติ
 ให้เบิกจ่ายได้ตามจำนวนข้างต้น ผู้ฟ้องคดีจึงอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวตามที่เสนอ
 เมื่อโครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปทัศนศึกษาดูงาน จำนวน ๔๖ ราย และ
 ไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ การเบิกจ่ายค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มและค่าอาหาร
 กลางวันในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการเบิกจ่ายโดยไม่มีการฝึกอบรมจริง ไม่สามารถ
 เบิกค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มในการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่าย
 ในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ต่อมาในวันที่ ๒๗
 มิถุนายน ๒๕๕๙ นายมนัสเทพ ศรีมุกดา ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไป ได้ดำเนินการขอเบิกเงิน
 ส่งใช้เงินยืมโครงการดังกล่าว เป็นเงินจำนวน ๑๕๗,๕๐๐ บาท ซึ่งนางสาวกรรณา ถิ่นมุกดา ตำแหน่ง
 เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี เป็นผู้ตรวจฎีกาเห็นว่า มีเงินคงเหลือเพียงพอที่จะเบิกจ่ายได้
 นางสาวสุทธิมน สุขศิริ ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี รักษาราชการแทนผู้อำนวยการคลัง
 เห็นว่าเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องและเห็นควรเบิกจ่ายได้ตามจำนวนที่ขอเบิก นายสมโชค
 เกสรมาศ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ได้เสนอผู้ฟ้องคดีในฐานะนายก
 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ว่าเห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามจำนวนข้างต้น ผู้ฟ้องคดี
 จึงอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินจำนวน ๑๕๗,๕๐๐ บาท ตามที่เสนอโดยมีการเบิกจ่ายเงินเป็นค่าที่พัก
 สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปทัศนศึกษาดูงาน จำนวน ๕๐ ราย ในระหว่างวันที่ ๒๗ -
 ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒ คืน จำนวน ๒๕ ห้องๆ ละ ๑,๕๐๐ บาท จำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท
 และเบิกจ่ายเงินค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปทัศนศึกษาดูงาน
 จำนวน ๕๐ ราย ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ (ค่าอาหารเย็น) จำนวน ๕๐ รายๆ ละ ๑๕๐ บาท
 เป็นเงิน ๗,๕๐๐ บาท วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ (ค่าอาหารเช้า + ค่าอาหารกลางวัน +
 ค่าอาหารเย็น) จำนวน ๕๐ รายๆ ละ ๕๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๘ มกราคม
 ๒๕๕๙ (ค่าอาหารกลางวัน + ค่าอาหารเย็น) จำนวน ๕๐ รายๆ ละ ๓๐๐ บาท เป็นเงิน
 ๑๕,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ (ค่าอาหารกลางวัน + ค่าอาหารเย็น) จำนวน ๕๐ รายๆ ละ
 ๓๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท และวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ (ค่าอาหารกลางวัน +

/ค่าอาหารเย็น)...

ค่าอาหารเย็น) จำนวน ๕๐ รายๆ ละ ๓๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๗๗,๕๐๐ บาท เมื่อโครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปทัศนศึกษาดูงานโครงการดังกล่าวเพียง ๔๖ ราย เป็นผู้ชาย ๒๐ ราย เป็นผู้หญิง ๒๖ ราย และมีผู้เข้าร่วมโครงการฯ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวอีก ๔ ราย รวมเป็นจำนวน ๘ ราย จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเป็นค่าที่พักและค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปทัศนศึกษาดูงานจริง ๘ ราย โดยในการเบิกเงินค่าที่พัก ระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ ได้นำใบเสร็จซึ่งปรากฏชื่อของเจ้าหน้าที่ซึ่งมิได้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานด้วย จำนวน ๑๐ ราย ดังนี้ ๑) นายสมพร สุภาพรหม ๒) นายศรีศักดิ์ ศรีสินท์ ๓) นายมนัสเทพ ศรีมุกดา ๔) นายราเชนทร์ ดวงลาปา ๕) นายต้อง ฉายลออ ๖) นายวรฤดี อินญา ๗) นายซาทคุณย์ เชื้อกุลา ๘) นายสมสิน โคนโพธิ์ ๙) นายอิทธิชัย โชติอัมพร และ ๑๐) สิบเอกเฉลิม ศิริปะกะ คิดเป็นเงิน จำนวน ๗,๕๐๐ บาท และมีการเบิกค่าอาหารในการศึกษาดูงานในระหว่างวันที่ ๒๖ - กลางวัน วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ เกินกว่าจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปทัศนศึกษาดูงาน เมื่อระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดการฝึกอบรมสามารถเบิกจ่ายค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าอาหาร และค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง รวมทั้งในการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่พักต้องมีเอกสารประกอบการเบิกจ่ายว่ามีการนำใบเสร็จรับเงินของโรงแรม ซึ่งปรากฏชื่อของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานด้วย จำนวน ๑๐ ราย มาใช้เป็นเอกสารประกอบการเบิกจ่าย เพื่อให้สามารถเบิกจ่ายค่าที่พักสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงาน จำนวน ๕๐ ราย ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานย่อมทราบข้อเท็จจริงว่า โครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานเพียง ๔๖ ราย และมีผู้เข้าร่วมโครงการฯ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวอีก ๔ ราย การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ที่อนุมัติโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ มีเพียงการแนะนำการเตรียมตัวและแนวทางการปฏิบัติในการเดินทางไปศึกษาดูงาน และมีการเดินทางสู่พืชสวนโลก กราบนมัสการพระธาตุดอยสุเทพและศึกษาวิถีชาวม้ง เดินทางสู่น้ำพุแม่ชะจาน กราบนมัสการวัดร่องชุ่น และเดินทางสู่พระตำหนักดอยตุง สวนแม่ฟ้าหลวง เพื่อศึกษาประวัติสมเด็จพระเจ้า ซึ่งสถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยไม่ได้เดินทางไปศึกษาดูงานตามหน่วยงานหรือสถานที่ที่มีหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ และอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าอาหารและค่าเช่าที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๕๐ ราย จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริงโดยมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และ

/การเข้ารับ...

การเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามข้อ ๔ ประกอบด้วยข้อ ๑๖ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ (๑) และก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง รวมเป็นเงินจำนวน ๓๑,๑๕๐ บาท คณะไต่สวนเบื้องต้นมีความเห็นและมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง มีมูลความผิดอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สิน และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ (ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒) และมีมูลเป็นการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาและมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เห็นชอบตามความเห็นของคณะไต่สวนเบื้องต้น

จากนั้นนายอำเภอณาแกพิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาและสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง มีอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๙ กล่าวคือ (๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ (๒) สั่งอนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น และมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง กล่าวคือ ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งมีอำนาจในการอนุมัติฎีกา เมื่อสาระสำคัญถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๐ และผู้ตรวจฎีกาได้ลงลายมือชื่อตรวจฎีกานั้นแล้ว

/ตามระเบียบ...

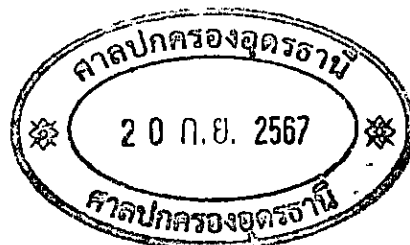
ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๖๓ แต่กลับปรากฏตามความเห็นและหลักฐานของนายอำเภอณาแกที่รายงานว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ได้อนุมัติโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ มีเพียงการแนะนำการเตรียมตัวและแนวทางการปฏิบัติในการเดินทางไปศึกษาดูงาน และมีการเดินทางสู่พืชสวนโลก กราบบังคมทูลพระธาตุตอดยสุเทพและศึกษาวิถีชาวม้ง เดินทางสู่น้ำพุแม่ชะจาน กราบบังคมทูลวัดร่องขุน และเดินทางสู่พระตำหนักตอดยตุง สวนแม่ฟ้าหลวง เพื่อศึกษาประวัติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล และเดินทางสู่พระตำหนักตอดยตุง สวนแม่ฟ้าหลวง เพื่อศึกษาประวัติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยไม่ได้เดินทางไปศึกษาดูงานตามหน่วยงานหรือสถานที่ที่มีหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ และอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าเช่าที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๕๐ ราย จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริงโดยมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามข้อ ๔ ประกอบด้วยข้อ ๑๖ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ (๑) และก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง รวมเป็นเงินจำนวน ๓๑,๑๕๐ บาท อันเป็นการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และนายอำเภอณาแกเสนอความเห็นมา และเมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ในวาระที่กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ แต่ได้อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ตามข้อ ๕ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ จึงถือว่ายังคงดำรงตำแหน่งต่อไปตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศให้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้นายอำเภอรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาและสั่งให้ผู้ถูกสอบสวนพ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี โดยในคำสั่งดังกล่าวให้ระบุเหตุที่

/ทำให้...

ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่ง แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีคำสั่งนั้น ถ้าในขณะที่มีคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งและในขณะนี่ยังคงดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งอยู่ และยังไม่ถือว่าพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองสองปี ฉะนั้น จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เปิดโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริงก่อนมีคำสั่งแล้ว กล่าวคือ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรายงานจากนายอำเภอนาแก ตามหนังสือ ลับ ที่ นพ ๐๐๒๓.๑๐/๑๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือเสนอพยานหลักฐานใหม่เพื่อขอให้ทบทวนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้ (๑) จากการตรวจสอบพยานหลักฐานเพิ่มเติมของนายอำเภอนาแก ซึ่งอ้างว่าเป็น “พยานหลักฐานใหม่” ประกอบสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วเห็นว่า สำเนาใบเสร็จรับเงินในการส่งคืนเงินสดที่ยืมเป็นค่าอาหารเช้าในระหว่างเดินทางไปศึกษาดูงาน สำเนาใบสั่งจ้าง สำเนาใบส่งมอบงานจ้างค่าอาหารกลางวันของผู้เข้าอบรมในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ และสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ร่วมเดินทางไปศึกษางานที่ อสม. ลงลายมือชื่อร่วมไปศึกษาดูงาน เป็นหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ส่วนสำเนาคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ที่ ๙๙/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๗ นั้น เป็นหลักฐานที่ไม่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีประเด็นให้ต้องพิจารณาต่อไปว่า พยานหลักฐานดังกล่าวมีความสำคัญทำให้ผลคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๔ ได้ให้นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น” หมายความรวมถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นให้เข้ารับการฝึกอบรม แต่โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงาน

/เสริมสร้าง...

เสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ในช่วงวันที่ ๒๖ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ ได้กำหนดเป้าหมายผู้เข้าร่วมโครงการไว้อย่างชัดเจนว่า เป็นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ซึ่งประกอบไปด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างภารกิจองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง โดยไม่ปรากฏว่าโครงการดังกล่าวมีการกำหนดเป้าหมายให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอื่นแต่อย่างใด ประกอบกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๔ ราย ที่เข้าร่วมโครงการฯ ก็มีได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ที่ ๙๙/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๗ แต่อย่างใด ดังนั้น จึงเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมของนายอำเภอณาแก ยังไม่เข้าเงื่อนไขการเสนอพยานหลักฐานใหม่ตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช. ๐๐๒๓/ว ๐๐๒๘ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ เรื่อง แนวทางการเสนอพยานหลักฐานใหม่ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อให้พิจารณาทบทวนมติกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (๒) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น จะต้องเป็นกรณีที่นายอำเภอณาแกเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับความเห็นของนายอำเภอณาแก จึงจะสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งต่อไป เมื่อนายอำเภอณาแกเสนอความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง พร้อมทั้งส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเป็น “พยานหลักฐานใหม่” ตามแนวทางการเสนอพยานหลักฐานใหม่ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๒๓/ว ๐๐๒๘ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ เรื่อง แนวทางการเสนอพยานหลักฐานใหม่ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อให้พิจารณาทบทวนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แม้จะไม่ปรากฏความเห็นของนายอำเภอณาแกโดยแจ้งชัด แต่ย่อมสังเกตเห็นได้ว่าการที่นายอำเภอณาแกส่งพยานหลักฐานดังกล่าวต้องมีความสำคัญที่อาจจะทำให้คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เปลี่ยนแปลงไป หรืออาจเป็นพยานหลักฐานแสดงได้ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดในฐานที่แตกต่างจากที่ถูกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูล จึงเป็นการกระทำที่ขัดแย้งกับความเห็นที่เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ดังนั้น จึงให้นายอำเภอณาแกพิจารณาทำความเข้าใจใหม่

/ให้ถูกต้อง...

ให้ถูกต้อง โดยใช้สำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำนวนการสอบสวน หากปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดตามที่ถูกสอบสวน ให้นายอำเภอมาแก้ความเห็นแล้วรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๐๐ น. กำหนดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. เป็นการบรรยายให้ความรู้โดยมีวิทยากรคือนายสมโชค เกสรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เป็นผู้บรรยาย แต่ไม่ได้มีการเบิกค่าวิทยากร จึงสามารถเบิกจ่ายเงินค่าอาหารกลางวันให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ และเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. บรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการค้าขายแดน (เขตเศรษฐกิจพิเศษ) แต่เนื่องจากวิทยากรคือนายสมรัก ภูเดช ผู้ช่วยเกษตรจังหวัดนครพนม ตัดภารกิจไม่สามารถเดินทางมาบรรยายได้ ผู้ฟ้องคดีจึงทำหน้าที่บรรยายให้ความรู้ในการปฏิบัติตัวขณะเดินทางไปศึกษาดูงานตามโครงการ โดยมีได้มีการเบิกจ่ายค่าวิทยากร จึงไม่เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง นอกจากนี้ ในวันที่ ๒๗ - ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ก็มีการเดินทางไปศึกษาดูงานและมีการบรรยายตามตารางการอบรมกำหนด มีได้มีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวแต่อย่างใด นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในประเด็นนี้แล้ว ปรากฏในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คดีหมายเลขดำที่ ๒๖-๑-๐๒๕/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๐๓๘-๑-๕๐/๒๕๖๖ ในหน้า ๙๘ - ๑๐๐ สรุปได้ว่า นายสมรัก ภูเดช ตัดภารกิจไม่สามารถเดินทางมาตั้งแต่ภาคเช้า นายสมโชค เกสรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง จึงได้ทำการบรรยายชั่วโมงวิชาการระเบียบ และกฎหมายของท้องถิ่น ตลอดทั้งบทบาทและหน้าที่ของ อสม. ในการทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคเช้า ต่อมาได้พักรับประทานอาหารเที่ยง และบรรยายต่อในภาคบ่ายอีกประมาณ ๑ ชั่วโมง ในหัวข้อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และมีการตบท้ายด้วยการแนะนำการเตรียมตัวและแนวทางการปฏิบัติในการเดินทางไปศึกษาดูงานแล้วจึงทำการปิดการฝึกอบรม การฝึกอบรมโครงการในครั้งนี้ มีการฝึกอบรมจริง ไม่ได้เป็นไปตามที่ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด โดยผู้ฟ้องคดีอ้างพยานบุคคลจำนวน ๑๒ ปาก ได้แก่ (๑) นายพิสิษฐ์ ฤทธิยา (๒) นางระยอง วงศ์คะสุ่ม (๓) นางสาวสนม ศรีโท (๔) นางสาวกชกานต์ ไชยนาน (๕) นางสาวเพ็ญ มานะ (๖) นางสาวคินี มังธิสานต์ (๗) นางพรทิพย์ ศิริสานต์ (๘) นางสาวสุภัสสา วงศ์ตาผา (๙) นางอุมาพร เชื้อดวงมุย (๑๐) นางอาภรณ์ วงษ์ตาผา (๑๑) นายบำเรอ แพนสิงห์ (๑๒) นางต้อย ซอมล่า ซึ่งจากการสอบปากคำพยานที่ผู้ฟ้องคดีอ้างพยานลำดับที่ (๑), (๓), (๔), (๕), (๗), (๘), (๑๐) และ (๑๑) ให้ถ้อยคำในทำนองเดียวกันว่า พยานได้เข้ารับฟังการบรรยายและเข้าร่วมการฝึกอบรมโดยในช่วงเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. ผู้ฟ้องคดี

/และนาย...

และนายสมโชค เกสรมาศ เป็นผู้บรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไปและแนะนำการไปศึกษาดูงาน แต่จำรายละเอียดไม่ได้ว่าเป็นการบรรยายเรื่องใด ส่วนพยานลำดับที่ (๔), (๖), (๙) และ (๑๒) ให้ถ้อยคำในทำนองเดียวกันว่า ในช่วงเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. พยานได้เข้ารับฟังการบรรยาย แต่จำไม่ได้ว่าในการบรรยายเรื่องใด แต่พยานลำดับที่ (๒) ให้ถ้อยคำว่า พยานได้เดินทางมาเข้าร่วมฟังการบรรยายในเวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น. เมื่อไปถึงพบนายสมโชค เกสรมาศ เป็นผู้บรรยายเพียงคนเดียว โดยบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ที่จะเดินทางไปศึกษาดูงาน สถานที่พัก และเวลาที่จะขึ้นรถเดินทางไปศึกษาดูงาน จนถึงประมาณ ๑๒.๐๐ น. ก็ได้ปิดการบรรยายและให้ผู้เข้าร่วมโครงการกลับไปเก็บของใช้ส่วนตัว เพื่อเตรียมเดินทางไปศึกษาดูงาน โดยพยานได้เข้าร่วมฟังบรรยายตลอดในช่วงเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. แต่ไม่ได้ยินนายสมโชค เกสรมาศ บรรยายในเรื่องให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายท้องถิ่น หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีและเกี่ยวกับการค้าในเขตเศรษฐกิจพิเศษแต่อย่างใด ซึ่งกรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ช่วงเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. นายสมโชค เกสรมาศ เป็นผู้บรรยายวิชาการระเบียบและกฎหมายของท้องถิ่น ตลอดทั้งบทบาทและหน้าที่ของ อสม. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และแนะนำการเตรียมตัวและแนวทางการปฏิบัติในการเดินทางไปศึกษาดูงาน และพยานที่ผู้ฟ้องคดีอ้างส่วนใหญ่จะให้การในทำนองเดียวกันว่า พยานได้เข้ารับฟังการบรรยายและเข้าร่วมการฝึกอบรม โดยนายสมโชค เกสรมาศ เป็นผู้บรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไปและแนะนำการไปศึกษาดูงาน แต่พยานทุกรายจำไม่ได้ว่าเป็นการบรรยายเรื่องใด ประกอบกับนางระยอง สงค์คะสู่ม ให้การว่า นายสมโชค เกสรมาศ เป็นผู้บรรยายเพียงคนเดียว โดยบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ที่จะเดินทางไปศึกษาดูงาน สถานที่พัก และเวลาที่จะขึ้นรถเดินทางไปศึกษาดูงาน จนถึงประมาณ ๑๒.๐๐ น. ก็ได้ปิดการบรรยายและให้ผู้เข้าร่วมโครงการกลับไปเก็บของใช้ส่วนตัว เพื่อเตรียมเดินทางไปศึกษาดูงาน โดยพยานได้เข้าร่วมฟังบรรยายตลอดแต่ไม่ได้ยินนายสมโชค เกสรมาศ บรรยายในเรื่องให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายท้องถิ่น หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี และเกี่ยวกับการค้าในเขตเศรษฐกิจพิเศษแต่อย่างใด อีกทั้ง นายนมัสเทพ ศรีมุกดา ตำแหน่ง นักจัดการทั่วไป ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าวให้การในชั้นตรวจสอบเบื้องต้นว่า ในวันแรกของการฝึกอบรมฯ ตามกำหนดการจะมีพิธีเปิดการฝึกอบรมและมีการบรรยายเกี่ยวกับระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการค้าชายแดน แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ไม่เห็นว่ามีการจัดบรรยายให้ความรู้หรือมีการจัดเตรียมห้องประชุมเพื่อใช้ในการอบรม และนายสมโชค เกสรมาศ ซึ่งให้การในชั้นตรวจสอบเบื้องต้นว่า ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นการฝึกอบรมโดยให้การบรรยายให้ความรู้ ในช่วงเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. วิทยากรซึ่งได้ประสานงานไว้ไม่ได้มาให้ความรู้ตามกำหนดการ ผู้ฟ้องคดีและตนจึงได้แนะนำเรื่องการเตรียมตัวและแนวทางในการปฏิบัติตัวในการเดินทางไปศึกษาดูงานโดยไม่ได้มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายพิสิษฐ์ ฤทธิยา ซึ่งให้การในชั้น

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบเบื้องต้นว่า ตามกำหนดการเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๔.๐๐ น. จะเป็นการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายนั้นไม่มีวิทยากรภายนอกมาบรรยายให้ความรู้ แต่มีผู้ฟ้องคดีกล่าวเปิดโครงการฝึกอบรมดังกล่าว ต่อมาผู้ฟ้องคดีและนายสมโชค เกสรมาศ ได้มีการชี้แจงหลักเกณฑ์แนวทางและวิธีการปฏิบัติในระหว่างการเดินทางไปศึกษาดูงานที่จังหวัดเชียงรายและจังหวัดเชียงใหม่ พิจารณาจากถ้อยคำพยานแล้วเห็นว่า แม้พยานที่ผู้ฟ้องคดีอ้างจะให้ทำการในทำนองเดียวกันว่าผู้ฟ้องคดีและนายสมโชค เกสรมาศ เป็นผู้บรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไปและแนะนำการไปศึกษาดูงานตามกำหนดการ แต่กลับไม่มีพยานรายใดจำได้ว่าเป็นการบรรยายในเรื่องใด ประกอบกับ นางระยอง วงศ์คะสุ่ม ให้การว่า พยานได้เข้าร่วมฟังบรรยายตลอดแต่ไม่ได้ยินและนายสมโชค เกสรมาศ บรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายท้องถิ่น หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี และเกี่ยวกับการค้าในเขตเศรษฐกิจพิเศษแต่อย่างใด รวมทั้งนายมนัสเทพ ศรีมุกดา ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าวให้การในชั้นตรวจสอบเบื้องต้นว่าไม่พบเห็นว่ามีจัดการบรรยายให้ความรู้หรือมีการจัดเตรียมเพื่อใช้ในการอบรมและนายสมโชค เกสรมาศ ซึ่งเป็นวิทยากรให้การในชั้นตรวจสอบเบื้องต้นว่าในช่วงเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๔.๐๐ น. วิทยากรซึ่งได้ประสานงานไว้ไม่ได้มาให้ความรู้ตามกำหนดการผู้ฟ้องคดีและนายสมโชค เกสรมาศ จึงได้แนะนำเรื่องการเตรียมตัวและแนวทางในการปฏิบัติตัวในการเดินทางไปศึกษาดูงานโดยไม่ได้มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายพิสิษฐ์ ฤทธิยา ซึ่งให้การว่า ไม่มีวิทยากรภายนอกมาบรรยายให้ความรู้ แต่ผู้ฟ้องคดีและนายสมโชค เกสรมาศ ได้มีการชี้แจงหลักเกณฑ์แนวทางและวิธีการปฏิบัติในระหว่างการเดินทางไปศึกษาดูงานที่จังหวัดเชียงรายและจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ไม่มีการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี และเกี่ยวกับการค้าในเขตเศรษฐกิจพิเศษตามกำหนดการ แต่เป็นการแนะนำการเตรียมตัวและแนวทางในการปฏิบัติตัวในการเดินทางไปศึกษาดูงานเท่านั้น ดังนั้น คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบพยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีอ้างแล้วมีเพียงแต่ตารางกำหนดการของโครงการฯ เอกสารหลักฐานที่ขออนุมัติดำเนินโครงการและเอกสารประกอบการเบิกจ่ายในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ เท่านั้น ไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงได้ว่า ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น. มีการบรรยายให้ความรู้โดยนายสมโชค เกสรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง และเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๐๐ น. มีการบรรยายโดยผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ มีการบรรยายจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า สามารถให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๔ ราย เข้าร่วมโครงการ นั้น เห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๔ ได้ให้นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น” หมายความว่ารวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งได้รับ

/ความเห็น...

ความเห็นชอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ารับการฝึกอบรม แต่โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและคุณานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ในช่วงวันที่ ๒๖ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ ได้กำหนดเป้าหมายผู้เข้าร่วมโครงการไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ซึ่งประกอบด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างภารกิจองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง โดยไม่ปรากฏว่าโครงการดังกล่าวมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอื่น แต่อย่างใด ประกอบกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๔ ราย ที่เข้าร่วมโครงการฯ ก็มีได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ที่ ๙๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ แต่อย่างใด ดังนั้น ข้ออ้างในประเด็นนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ได้ทำข้อตกลงและจ่ายเงินมัดจำค่าที่พักให้กับโรงแรมพร้อมอาหารเช้าแล้ว จำนวน ๒๕ ห้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการเดินทางที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งจึงต้องจ่ายค่าที่พักให้ทางโรงแรม นั้น เห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการที่กำหนดไว้ เมื่อระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดการฝึกอบรมสามารถเบิกจ่ายค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าอาหาร และค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาบังคับใช้เพื่อไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวได้ นอกจากนี้ ยังพบว่า ในการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่พักยังมีเอกสารประกอบการเบิกจ่ายว่ามีใบเสร็จรับเงินของโรงแรมซึ่งปรากฏชื่อของเจ้าหน้าที่ที่มีได้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานด้วย จำนวน ๑๐ ราย มาใช้เป็นเอกสารประกอบการเบิกจ่าย ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานด้วยย่อมทราบข้อเท็จจริงว่าโครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานเพียง ๔๖ ราย และมีผู้เข้าร่วมโครงการฯ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวอีก ๔ ราย (คือ อสม.) การที่ผู้ฟ้องคดีอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการและอนุมัติให้เบิกค่าอาหารและค่าเช่าที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๕๐ ราย จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริงโดยมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามข้อ ๔ ประกอบข้อ ๑๖ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ (๑) และก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง รวมเป็นเงินจำนวน ๓๑,๑๕๐ บาท ดังนั้น ข้ออ้างในประเด็นนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมูลความผิดตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ ซึ่งไม่ใช่โทษทางวินัย ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินการตามกฎหมายกระทรวง เห็นว่า หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑ (นพ)/๐๓๑๗ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๖ เป็นการส่งเรื่องให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้ฟ้องคดี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๙๘ วรรคสี่ ดังนั้น การที่นายอำเภอณาแกมิได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนในเรื่องดังกล่าว มิได้เป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๐/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบข้อ ๒ ของกฎกระทรวงการสอบสวนผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่เป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๙๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่เป็นบทบัญญัติยกเว้นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๐/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบข้อ ๒ ของกฎกระทรวงการสอบสวนผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ เรื่อง ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง อำเภอณาแก จังหวัดนครพนม พ้นจากตำแหน่งในวาระการดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า เหตุที่มีการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ได้มีหนังสือร้องเรียนขอให้ตรวจสอบผู้ฟ้องคดี และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ดำเนินโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง โดยไม่ได้มีการอบรมจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะไต่สวนเบื้องต้นเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เมื่อคณะไต่สวนเบื้องต้นได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแล้วจึงได้แจ้งข้อกล่าวหาและสิทธิคัดค้านคณะไต่สวนเบื้องต้นให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดแล้ว และได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ เมื่อคณะไต่สวนเบื้องต้นได้รวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงตามที่มีการกล่าวหาเห็นว่าเพียงพอแล้ว จึงได้ประชุมเพื่อพิจารณาชี้แจงนำพยานหลักฐานทั้งปวงพร้อมทั้งทำความเข้าใจและจัดทำสำนวนการไต่สวน

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณามีมติ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่มีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ (ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒) และมีมูลเป็นการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ในวาระการดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิด ซึ่งจากข้อเท็จจริงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กล่าวมาข้างต้นจึงเห็นได้ว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายและระเบียบกำหนดโดยชอบแล้ว มติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมาย ส่งผลให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้พิจารณาโทษแก่ผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาทุจริต และทุกลำดับขั้นตอนของการดำเนินโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัดแล้ว ประกอบกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิดตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ นั้น ไม่ใช่โทษทางวินัยตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินการสอบสวนตามกฎหมายที่ปรากฏนั้น เห็นว่า จากการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรากฏข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ ตลอดจนมีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ตามมาตรา ๕๙ ประกอบมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งข้อเท็จจริงจากการไต่สวนปรากฏว่า เมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ได้ตั้งงบประมาณโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงาน

/ไว้ใน...

ไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๙ หมวดค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุ ข้อ ๒.๒.๓ ประเภทรายจ่ายเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่นๆ ข้อ (๒) ค่าใช้จ่ายตามโครงการฝึกอบรมและดูงาน ซึ่งตั้งไว้ ๒๖๐,๐๐๐ บาท โดยมีสำนักงานปลัดเป็นผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าว ซึ่งเดิมนางไพรินทร์ โคตรตาแสง ซึ่งดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าว และนางไพรินทร์ ได้มีการติดต่อประสานงานโครงการดังกล่าวไว้แล้วบางส่วน ต่อมานางไพรินทร์ ได้สอบเปลี่ยนสายงานและได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการกองสวัสดิการและสังคม เมื่อประมาณปลายเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ได้รักษาการในตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลแล้ว จึงไม่ได้รับผิดชอบโครงการดังกล่าว ต่อมาประมาณ ๒ - ๓ สัปดาห์ ก่อนวันเริ่มโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นฯ ผู้ฟ้องคดีได้เรียกนายสมโชค เกสรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่งนางสาวชาคนิศา พรหมสาขา ณ สกลนคร หัวหน้าสำนักงานปลัด นางไพรินทร์ฯ และนายมนัสเทพ ศรีมุกดา นักจัดการงานทั่วไป เข้าพบที่ห้องทำงานของผู้ฟ้องคดีเพื่อปรึกษาหารือเพื่อหาเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายด้วยวาจาให้นายมนัสเทพฯ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าว โดยให้นางไพรินทร์ฯ ทำหน้าที่เป็นผู้ติดต่อประสานงานโครงการดังกล่าวช่วยนายมนัสเทพฯ จากนั้นนางไพรินทร์ฯ ได้ประสานนายสมรัก ภูเดช ตำแหน่งผู้ช่วยเกษตรจังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นวิทยากรภายนอก เพื่อมาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการค้าในเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยได้ประสานทางวาจา ไม่ได้มีการทำหนังสือเพื่อเชิญมาเป็นวิทยากรแต่อย่างใด ในส่วนการทำที่พักและร้านอาหารนางไพรินทร์ฯ ได้ให้ผู้ประกอบการรถปรับอากาศ (รถทัวร์) ช่วยในการหารายชื่อที่พักและร้านอาหาร โดยช่วยกันโทรศัพท์ไปยังโรงแรมหรือที่พักและร้านอาหารและจองไว้ล่วงหน้าและมีการวางเงินมัดจำไว้บางส่วน โดยการวางมัดจำนั้น ผู้ประกอบการรถปรับอากาศ (รถทัวร์) จะเป็นผู้สำรองจ่ายไปก่อน โดยในส่วนของนายมนัสเทพฯ เป็นผู้เสนอโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม เสนอผ่านนายชาตคุณย์ เชื้อกุลา ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน โดยมีดาบตำรวจสุพัฒน์ เชื้อดวงมุข ตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง นายสมโชค เกสรมาศ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง นางสนม ศรีโท ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง นายบำเรอ แพนสิงห์ ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง เป็นผู้เห็นชอบโครงการดังกล่าวเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีอนุมัติโครงการดังกล่าว ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติโครงการโดยมีรายละเอียดโครงการสรุปได้ ดังนี้ โครงการดังกล่าวมีเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๕๐ คน ซึ่งประกอบไปด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างตามภารกิจองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง และใช้งบประมาณจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ข้อ ๒.๒.๓ ประเภทรายจ่ายเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่นๆ ข้อ (๒) ค่าใช้จ่ายตามโครงการฝึกอบรมและดูงาน ซึ่งตั้งไว้

/๒๖๐,๐๐๐ บาท...

๒๖๐,๐๐๐ บาท และมีค่าใช้จ่ายตามโครงการดังกล่าว รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๕๓,๔๔๐ บาท โดยมีผู้รับผิดชอบโครงการ คือ สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง และมีระยะเวลาดำเนินการในช่วงวันที่ ๒๖ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ รวม ๕ วัน

โดยเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันแรกของโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและศึกษาดูงานฯ มีการลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการดังกล่าว จำนวน ๔๔ ราย ปรากฏตามทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและศึกษาดูงานของผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ประจำปี ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งในวันเดียวกันนายมนัสเทพฯ ซึ่งปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าสำนักปลัด ได้ทำสัญญาการยืมเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและศึกษาดูงาน ประจำปี ๒๕๕๙ เป็นเงินจำนวน ๑๕๗,๕๐๐ บาท ได้แก่ ค่าที่พัก ๒ คืน เป็นเงิน ๗๕,๐๐๐ บาท และค่าอาหาร ๓ วัน ๑ มื้อ เป็นเงิน ๘๒,๕๐๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้ยืมเงินตามจำนวนดังกล่าว โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คธนาคารกรุงไทย สาขานาแก เลขที่บัญชี ๔๒๑-๖-๐๐๗๘๗-๒ เลขที่เช็ค ๑๐๐๔๓๒๙๗ ระบุจ่ายให้นายมนัสเทพฯ นางไพรินทร์ฯ และนางสาวสุทธิมน สุขศิริ จำนวน ๑๕๗,๕๐๐ บาท เมื่อมีการเบิกเงินยืมแล้ว นางสาวสุทธิมน สุขศิริ ได้มอบเงินจำนวนดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ถือเงินดังกล่าว และในวันเดียวกัน เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. ซึ่งเป็นการฝึกอบรมโดยการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการค้าชายแดน (เขตเศรษฐกิจพิเศษ) แต่นายสมรัก ภูเดช ซึ่งเป็นวิทยากรภายนอก ไม่ได้มาให้ความรู้ตามกำหนดการ ผู้ฟ้องคดีและนายสมโชค เกสรมาศ จึงได้แนะนำเรื่องการเตรียมตัวและแนวทางการปฏิบัติตัวในการเดินทางไปศึกษาดูงาน โดยไม่ได้มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการดังกล่าว ต่อมาเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ผู้เข้าร่วมเดินทางศึกษาดูงานเริ่มเดินทางมาขึ้นรถที่ปั้มน้ำมัน ปตท. หน้าโรงพยาบาลนาแก และออกเดินทางจากอำเภอนาแกสู่จังหวัดเชียงใหม่ โดยรถปรับอากาศ ๒ ชั้น (ทัวร์) จำนวน ๑ คัน

ต่อมาในวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป ผู้เข้าร่วมโครงการได้เดินทางเข้าศึกษาดูงาน ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จากนั้นเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๐๐ น. ผู้เข้าร่วมโครงการได้เดินทางเข้าศึกษาดูงาน ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยศูนย์ฯ ได้มอบหมายให้นายพิทักษ์พงษ์ แต่งตั้ง พนักงานราชการ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเกษตร ซึ่งเป็นวิทยากรของศูนย์ฯ เป็นผู้ต้อนรับและนำคณะศึกษาดูงานภายในศูนย์ฯ การศึกษาดูงานศูนย์ฯ ได้จัดให้คณะรับชมวีดิทัศน์สรุปภาพรวมของศูนย์ฯ ประมาณ ๒๐ นาที ต่อจากนั้นวิทยากรได้นำคณะเข้าศึกษาดูงานที่งานศึกษาและพัฒนาการประมง และงานศึกษาและพัฒนาการเพาะเลี้ยงกบเสร็จแล้วคณะได้เดินทางกลับ

/โดยใช้เวลา...

โดยใช้เวลาศึกษาที่ศูนย์ฯ ประมาณ ๑ ชั่วโมง ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๑.๐๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น. ผู้เข้าร่วมโครงการได้เดินทางเข้าศึกษาดูงาน ณ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ฟ้าหลวง ตำบลแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ตามโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง โดยในวันเดียวกัน เวลา ๑๓.๐๐ น. ผู้เข้าร่วมโครงการได้เดินทางเข้าศึกษาดูงานที่เทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายมนัสเทพฯ ได้ดำเนินการเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการจัดการฯ ให้แก่ หจก. ธนวิทย์เซ็นเตอร์ทราเวล เป็นเงินจำนวน ๗๙,๒๐๐ บาท ซึ่งนางสาวกรรณา ถิ่นมุกดา เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี เป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่ามีเงินคงเหลือเพียงพอที่จะเบิกจ่ายได้นางสาวสุทธิมน สุขศิริ ตำแหน่งนักวิชาการการเงินและบัญชี รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองคลังเป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่าเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องและเห็นควรเบิกจ่ายได้ตามจำนวนที่ขอเบิก นายสมโชค เกสรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ว่าเห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามจำนวนข้างต้นและผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินจำนวน ๗๙,๒๐๐ บาท ตามที่เสนอ รายละเอียดปรากฏตามฎีกาเบิกจ่าย เลขที่คลังรับ ๑๑๒/๒๕๕๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายมนัสเทพฯ ได้ดำเนินการเบิกเงินค่าใช้จ่ายโครงการดังกล่าว ดังนี้ ๑. ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ฯ ในการฝึกอบรม ให้แก่นางสุรรัตน์ เตโซ (ร้านสุรรัตน์การค้า) เป็นเงินจำนวน ๖,๘๕๐ บาท ซึ่งนางสาวกรรณา ถิ่นมุกดา เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี เป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่ามีเงินคงเหลือเพียงพอที่จะเบิกจ่ายได้ นางสาวสุทธิมน สุขศิริ ตำแหน่งนักวิชาการการเงินและบัญชี รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองคลัง เป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่าเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องและเห็นควรเบิกจ่ายได้ตามจำนวนที่ขอเบิก นายสมโชค เกสรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ว่าเห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามจำนวนข้างต้นและผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวตามที่เสนอ รายละเอียดปรากฏตามฎีกาเบิกจ่าย เลขที่คลังรับ ๑๑๘/๒๕๕๙ ๒. ค่าใช้จ่ายในการจัดหาอาหาร และอาหารว่างพร้อมเครื่องดื่ม ให้แก่นางสุรรัตน์ เตโซ (ร้านสุรรัตน์การค้า) เป็นเงินจำนวน ๖,๗๕๐ บาท ซึ่งนางสาวกรรณา ถิ่นมุกดา เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี เป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่ามีเงินคงเหลือเพียงพอที่จะเบิกจ่ายได้ นางสาวสุทธิมน สุขศิริ ตำแหน่งนักวิชาการการเงินและบัญชี รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองคลัง เป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่าเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องและเห็นควรเบิกจ่ายได้ตามจำนวนที่ขอเบิก นายสมโชค เกสรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ว่าเห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามจำนวนข้างต้นและผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวตามที่เสนอ รายละเอียดปรากฏตามฎีกาเบิกจ่าย เลขที่คลังรับ ๑๑๙/๒๕๕๙ จากนั้นเมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายมนัสเทพฯ ได้ดำเนินการเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการจัดทำป้ายโครงการฯ ให้แก่ ร้านมัลติปริ้นติง เป็นเงินจำนวน

๕๔๐ บาท ซึ่งนางสาวกรรณา ถิ่นมุกดา เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี เป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่ามีเงินคงเหลือเพียงพอที่จะเบิกจ่ายให้ นางสาวสุทธิมน สุขศิริ ตำแหน่งนักวิชาการการเงินและบัญชี รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองคลัง เป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่าเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องและเห็นควรเบิกจ่ายได้ตามจำนวนที่ขอเบิก นายสมโชค เกษรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ว่าเห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามจำนวนข้างต้น และผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวตามที่เสนอ รายละเอียดปรากฏตามฎีกาเบิกจ่าย เลขที่คลังรับ ๑๓๑/๒๕๕๙

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ นายมนัสเทพฯ ได้ดำเนินการขอเบิกเงินส่งใช้เงินยืมโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงาน ประจำปี ๒๕๕๙ ในระหว่างวันที่ ๒๖ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นเงินจำนวน ๑๕๗,๕๐๐ บาท ซึ่งนางสาวกรรณา ถิ่นมุกดา เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี เป็นผู้ตรวจฎีกาเห็นว่ามีเงินคงเหลือเพียงพอที่จะเบิกจ่ายได้ นางสาวสุทธิมน สุขศิริ ตำแหน่งนักวิชาการการเงินและบัญชี รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองคลัง เป็นผู้ตรวจฎีกา เห็นว่าเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องและเห็นควรเบิกจ่ายได้ตามจำนวนที่ขอเบิก นายสมโชค เกษรมาศ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ว่าเห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามจำนวนข้างต้น และผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินจำนวน ๑๕๗,๕๐๐ บาท ตามที่เสนอ รายละเอียดปรากฏตามฎีกาเบิกจ่าย เลขที่คลังรับ ๙๙/๒๕๕๙ โดยมีรายละเอียดการใช้งบประมาณ ดังนี้

๑) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ได้จ่ายเงินเป็นค่าที่พัก จำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท มีรายละเอียด ดังนี้

- ในระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ได้จ่ายเงินเป็นค่าที่พักให้แก่โรงแรมพูนเพชร (บริษัท มาเก๊า ฮอลิเดย์ จำกัด (สำนักงานใหญ่) ตามรายชื่อผู้ประสงค์เข้าร่วมโครงการฯ ๕๐ คน จำนวน ๒๕ ห้องๆ ละ ๑,๕๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๓๗,๕๐๐ บาท

- ในระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ได้จ่ายเงินเป็นค่าที่พักให้แก่บุญยมนันตรา รีสอร์ท (ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุญยมนันตรา รีสอร์ท) ตามรายชื่อผู้ประสงค์เข้าร่วมโครงการฯ ๕๐ คน จำนวน ๒๕ ห้องๆ ละ ๑,๕๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๓๗,๕๐๐ บาท

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งได้จ่ายเงินเป็นค่าอาหาร จำนวน ๗๗,๕๐๐ บาท

๓) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ได้ส่งใช้เงินยืมโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงาน ประจำปี ๒๕๕๙ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท

สรุปผลการดำเนินการและค่าใช้จ่ายงบประมาณตามโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ในช่วงวันที่ ๒๖ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ โดยมีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ดังนี้

๑) ค่าป้ายโครงการ จำนวน ๕๔๐ บาท

/๒) ค่าวัสดุ...

๒) ค่าวัสดุเครื่องเขียนการอบรม	จำนวน	๖,๘๕๐	บาท
๓) ค่าอาหารเครื่องดื่ม อาหารว่าง	จำนวน	๖,๗๕๐	บาท
๔) ค่าจ้างเหมารถบัส	จำนวน	๘๐,๐๐๐	บาท
๕) ค่าอาหารเครื่องดื่ม ๑๐ มื้อ	จำนวน	๗๗,๕๐๐	บาท
๖) ค่าที่พัก	จำนวน	๗๕,๐๐๐	บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น		๒๔๖,๐๐๐	บาท

ทั้งนี้ มีการส่งคืนเงินยืม ๕,๐๐๐ บาท และค่าวิทยากรไม่มีการเบิก ๑,๘๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖,๘๐๐ บาท และจากการไต่สวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางทัศนศึกษาดูงานโครงการดังกล่าว จำนวน ๔๖ ราย เป็นผู้ชาย ๒๐ ราย เป็นผู้หญิง ๒๖ ราย ประกอบด้วย

๑) นายเกษม วงศ์ตาหล้า	๒) นางสาวสนม ศรีโท
๓) นายประเดิม ลูกกุลา	๔) นายทวีศักดิ์ บุญพามา
๕) นายบรรจง เชื้อดวงมุข	๖) นายสมัย นนท์คำวงศ์
๗) นายชม บุญรัง	๘) นายวิสัย ฉัตรล่อ
๙) นายพิสิษฐ์ ฤทธิยา	๑๐) นางสาวกชชกานต์ ไชยนาน
๑๑) นางสาวสุทธิมน สุขศิริ	๑๒) นางสาวเพ็ญ มานะ
๑๓) นางสาวกรรณา ถิมมุกดา	๑๔) นางสาววศินี มังธิสานต์
๑๕) นางไพรินทร์ โคตรตาแสง	๑๖) นางสาวสุภัทรา วงศ์ตาผา
๑๗) นางพรทิพย์ ศิริสานต์	๑๘) นางอุมาพร เชื้อดวงมุข
๑๙) นางสาวบันदन แก่นงาม	๒๐) นางอุไรวรรณ วังทะพันธ์
๒๑) นางอุไรรัก โคกโพธิ์	๒๒) นางสาวบังอร วงศ์ตาผา
๒๓) นางนวลจันทร์ อุ่นใจ	๒๔) นางสาวสมศรี วงศ์ตาแสง
๒๕) นางวรรณิภา แก่นงาน (วิชาพล)	๒๖) นางอาภรณ์ วงษ์ตาผา
๒๗) นางภาณิดา สุทธิประภา	๒๘) นายศักดิ์สิน วังทะพันธ์
๒๙) นายธีระ พิละมาตย์	๓๐) นายสิทธิพงษ์ คนหมั่น
๓๑) นายจันทร์ นามะ	๓๑) นายทวิทรัพย์ วงศ์คำจันทร์
๓๓) นายประถม ดั่งคำภา	๓๔) นายพิชัย ใจชอบ
๓๕) นายไพรัช เชื้อตาทอง	๓๖) นายปัญญา นามวงษา
๓๗) นายไสว พ่อชมพู่	๓๘) นายบำเร็จ แพนสิงห์
๓๙) นางระยอง วงศ์คะสุ่ม	๔๐) นางสาวพรรณนตรี แสนสามารถ
๔๑) นางสาววุชจิรา พระโพธิ์	๔๒) นางต้อย ขอมล้ำ
๔๓) นางจิมมี บุตรโคตร	๔๔) นางงามใจ สมบัติอินทร์
๔๕) นางนวลจันทร์ บุญพามา	๔๖) นายไสว ใจกลาง

/โดยใน...

โดยในลำดับที่ ๔๒ - ๔๕ เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ซึ่งมีได้เป็น คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง พนักงานส่วนตำบลหรือลูกจ้างตามภารกิจองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ซึ่งเป็นผู้เข้าร่วม โครงการฯ ตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าว

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมและ เดินทางไปทัศนศึกษาดูงานโครงการดังกล่าว จำนวน ๔๖ ราย เป็นผู้ชาย ๒๐ ราย เป็นผู้หญิง ๒๖ ราย แต่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานชุมชน (อสม.) เข้าร่วมโครงการฯ โดยไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวอีก ๔ ราย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง จึงสามารถ เบิกจ่ายค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าอาหาร และค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน ๔๖ ราย คือ ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ เบิกได้ไม่เกิน ๔๕ บาท/มื้อ/คน แต่เนื่องจากในวันดังกล่าวไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการจึงไม่สามารถเบิกจ่าย ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มได้ส่วนค่าอาหารเบิกได้ไม่เกิน ๖๕,๑๐๐ บาท และค่าเช่าที่พักเบิกได้ ไม่เกิน ๗๕๐ บาท/วัน/คน รวมเป็นเงิน ๖๓,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นการเบิกเงินค่าที่พัก นายมนัสเทพฯ ได้นำใบเสร็จซึ่งปรากฏชื่อของเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีได้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานด้วย จำนวน ๑๐ ราย มาใช้เป็นเอกสารประกอบการเบิกจ่าย ในประเด็นนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีชี้แจง แก่ข้อกล่าวหาว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งได้ติดต่อจองที่พักและอาหารให้กับผู้เข้าร่วม รับการอบรม จำนวน ๕๐ คน เป็นการล่วงหน้า จึงต้องตกอยู่ในฐานะลูกหนี้ตามสัญญา และมีหน้าที่ต้องชำระหนี้ตามสัญญา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๘ และ มาตรา ๓๕๖ คือ จะต้องจ่ายเงินให้กับผู้ที่เป็นเจ้าของที่พักและร้านค้าที่เป็นผู้รับจ้างทำอาหาร ในราคาเหมาะสมสำหรับผู้เข้าร่วมรับการอบรมทั้งหมด ๕๐ คน มีอาจเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นได้ ส่วนกรณีปรากฏชื่อของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีได้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานด้วย จำนวน ๑๐ ราย มาใช้เป็นเอกสารประกอบการเบิกจ่าย นางไพรินทร์ฯ เป็นผู้จัดการสั่งจองห้องพัก ตามจำนวนห้องพัก โดยมีการวางเงินมัดจำจำนวนห้องเป็นที่แน่นอน และได้จัดส่งบัญชีรายชื่อ ผู้เข้าพักในแต่ละห้องส่งให้โรงแรมเป็นการล่วงหน้า โรงแรมจึงได้ออกใบเสร็จรับเงินตามจำนวน ห้องและรายชื่อที่ส่งให้ โดยนางไพรินทร์ฯ ไม่ได้กำกับการออกใบเสร็จรับเงินให้ถูกต้องกับ ข้อเท็จจริง จึงทำให้โรงแรมออกใบเสร็จรับเงินตามจำนวนชื่อและตามจำนวนห้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลส่งให้ก่อนแล้ว ส่วนการใช้เงินยืมเจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้ตรวจดูรายละเอียดของ เอกสาร เนื่องจากมีเอกสารส่งใช้เงินยืมเป็นจำนวนมากจึงทำให้เกิดความบกพร่องในการ ตรวจสอบเอกสาร จึงไม่มีผู้ใดมีเจตนาพิเศษที่จะกระทำการทุจริตแต่อย่างใด และไม่มีผู้ใด ได้ประโยชน์จากการส่งใช้เงินยืมดังกล่าว และไม่เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านแก้ง ซึ่งเป็นเพียงความบกพร่องโดยสุจริตที่ไม่กำกับดูแลให้โรงแรมออกใบเสร็จรับเงินให้ ตรงกับข้อเท็จจริงของผู้เข้าพักจริงเท่านั้น เห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐจะต้อง ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการที่กำหนดไว้ เมื่อตามระเบียบฯ

/กำหนด...

กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดการฝึกอบรมสามารถเบิกจ่ายค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าอาหาร และค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง จึงไม่อาจอ้างหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาบังคับใช้ เพื่อไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการได้ รวมทั้งในการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่พักต้องมีเอกสารประกอบการเบิกจ่ายว่ามีการนำใบเสร็จรับเงินของโรงแรมซึ่งปรากฏชื่อของเจ้าหน้าที่ที่มีได้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานด้วย จำนวน ๑๐ ราย มาใช้เป็นเอกสารประกอบ การเบิกจ่าย เพื่อให้สามารถเบิกจ่ายเงินค่าที่พักสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงาน จำนวน ๕๐ ราย ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานย่อมทราบข้อเท็จจริงว่าโครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานเพียง ๔๖ ราย และมีผู้เข้าร่วมโครงการฯ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวอีก ๔ ราย การที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ และอนุมัติให้เบิกค่าอาหารและค่าเช่าที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๕๐ ราย จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริงโดยมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามข้อ ๔ ประกอบข้อ ๑๖ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ (๑) และก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง รวมเป็นเงินจำนวน ๓๑,๑๕๐ บาท ดังนั้น กรณีผู้ฟ้องคดีอนุมัติโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการมีเพียงการแนะนำการเตรียมตัวและแนวทางการปฏิบัติในการเดินทางไปศึกษาดูงาน และมีการเดินทางสู่พืชสวนโลก กราบนมัสการพระธาตุดอยสุเทพและศึกษาวิถีชาวม้ง เดินทางสู่บ่อน้ำพุแม่ชะจาน กราบนมัสการวัดร่องขุน และเดินทางสู่พระตำหนักดอยตุงสวนแม่ฟ้าหลวงเพื่อศึกษาประวัติสมเด็จพระเจ้าซึ่งสถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยไม่ได้เดินทางไปศึกษาดูงานตามหน่วยงานหรือสถานที่ที่มีหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการและอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ และอนุมัติให้เบิกค่าอาหารและค่าเช่าที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๕๐ ราย จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริง โดยมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามข้อ ๔ ประกอบข้อ ๑๖ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ (๑) และก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง รวมเป็นเงินจำนวน ๓๑,๑๕๐ บาท การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลเป็นการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒

/โดยเมื่อ...

โดยเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏชัดเจนแล้วว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดฐานกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคสี่ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง ถือเป็นกฎหมายที่เป็นบทบัญญัติยกเว้นการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการประเภทต่างๆ โดยมีเจตนารมณ์ในการบังคับใช้รวมถึงผู้บริหารส่วนท้องถิ่น และรองผู้บริหารส่วนท้องถิ่น โดยให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก และให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก และต้องพิจารณาสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีภายในสามสิบวัน เนื่องจากผู้บริหารท้องถิ่นและรองผู้บริหารท้องถิ่นเป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคสาม ประกอบบทนิยาม มาตรา ๔ ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ ๓๗/๒๕๕๓ ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๑๗๒/๒๕๕๒ และคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๓๒/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๖๐/๒๕๖๒ และสอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๐/๒๕๖๖ และคำวินิจฉัยที่ ๑๑/๒๕๖๖ ที่วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ เป็นการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัย โดยไม่ต้องกระทำโดยกระบวนการพิจารณาคดีของศาล และการพิจารณาซึ่งนำนักพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดก็ไม่จำเป็นต้องถึงขนาดปราศจากข้อสงสัยดังเช่นในคดีอาญา การดำเนินคดีอาญาและการดำเนินการทางวินัยจึงเป็นกระบวนการที่แยกออกจากกันได้ อีกทั้งบทบัญญัติดังกล่าว ยังสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่มุ่งเน้นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกลไกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศด้วย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่งอำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ตามมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๗ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ และพยานหลักฐานอื่นในสำนวนคดีแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ และได้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อมาตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ต่อมานายบุญชู ประสงค์สิทธิ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัดนครพนม ขอให้ตรวจสอบผู้ฟ้องคดีและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง กรณีดำเนินโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง โดยไม่ได้มีการอบรมจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะไต่สวนเบื้องต้นเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เมื่อคณะไต่สวนเบื้องต้นได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแล้ว จึงมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แจ้งขอกล่าวหาและสิทธิคัดค้านคณะไต่สวนเบื้องต้นให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทราบขอกล่าวหาและเข้าใจขอกล่าวหาโดยตลอดแล้ว และได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ ชี้แจงแก้ขอกล่าวหา และลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ ชี้แจงแก้ขอกล่าวหาเพิ่มเติม ต่อมาคณะไต่สวนเบื้องต้นดำเนินการไต่สวนและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ปรากฏตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๒๖-๑-๐๒๕/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๐๓๘-๑-๕๐/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง ได้อนุมัติโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง โดยใช้งบประมาณประจำปี ๒๕๕๙ ในระหว่างวันที่ ๒๖-๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งประกอบด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างตามภารกิจองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง จำนวน ๕๐ คน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า โครงการดังกล่าวมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยว ไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ มีเพียงการแนะนำการเตรียมตัวและแนวทางการปฏิบัติในการเดินทางไปศึกษาดูงาน อีกทั้งโครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมโครงการและเดินทางไปศึกษาดูงานเพียง ๔๖ คน และมีผู้เข้าร่วมโครงการเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ซึ่งไม่เป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวน ๔ คน เมื่อปรากฏว่า มีการอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ และอนุมัติให้เบิกค่าอาหารและค่าเช่าที่พักสำหรับ

/ผู้เข้ารับ...

ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๕๐ คน จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริงโดยมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามข้อ ๔ ประกอบด้วยข้อ ๑๖ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ (๑) และก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง รวมเป็นเงินจำนวน ๓๑,๑๕๐ บาท ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณารายงานการไต่สวนดังกล่าวแล้วจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ (ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒) และมีมูลเป็นการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ จากนั้นสำนักงาน ป.ป.ช. จึงมีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑(นพ)/๐๓๑๗ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๖ ส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือแจ้งให้นายอำเภอแกลงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป จากนั้นนายอำเภอแกลงได้หนังสือ ลับด่วนที่สุด ที่ นพ ๐๐๒๓.๑๐/๑๓ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า เห็นสมควรสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ตามมาตรา ๙๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง อำเภอแกลง จังหวัดนครพนม ในวาระการดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาทุจริต และการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแสดงหลักฐานอย่างเพียงพอ อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษตามฐานความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติโดยมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและใช้สำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำนวนการสอบสวน ส่งผลให้คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้วคดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง อำเภอแกลง จังหวัดนครพนม ตามมติข้อมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

/โดยมี...

โดยมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งที่พิพาท เป็นไปตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งใช้บังคับในขณะที่เกิดเหตุ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) .... (๔) ใต้สวน และวินิจฉัยว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) ... ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ... ต่อมา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ ... (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการใต้สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการใต้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการใต้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี วรรคสี่ บัญญัติว่า สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหาผู้นั้น ให้ส่งสำนวนการใต้สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๙๒

/วรรคหนึ่ง...

วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หากปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานองค์การบริหารส่วนตำบล กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ให้นายอำเภอดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานองค์การบริหารส่วนตำบล มีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่งจริง ให้นายอำเภอเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมด้วยก็ได้ คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๙๐/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อความปรากฏโดยมีหลักฐาน ตามสมควรต่อนายอำเภอว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใด จงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่หรือประพฤติน่าฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือฝ่าฝืนคำสั่งของนายอำเภอที่สั่งการตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม ให้นายอำเภอ ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อผลการสอบสวนตามมาตรา ๙๐/๑ ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา กระทำความผิดตามที่ถูกสอบสวน ให้นายอำเภอรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาและสั่งให้ผู้ถูกสอบสวนพ้นจากตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจาก ตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี โดยในคำสั่งดังกล่าวให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้มีผล ตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่ง แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทน ที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีคำสั่งนั้น ถ้าในขณะที่มีคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา ท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และให้ถือว่าวันที่สั่งให้พ้นจาก ตำแหน่งดังกล่าวเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คำสั่งของ ผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด และกฎกระทรวงการสอบสวนผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่ง ในองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๒ กำหนดว่า เมื่อมีเหตุที่ต้องดำเนินการสอบสวน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหาร

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบล หรือรองประธานองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๙๐/๑ วรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำการสอบสวน

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านแก้ง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม โดยได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ครบวาระ การดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ แต่ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งดังกล่าว ปรากฏว่า นายบุญชู ประสงค์สิทธิ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัดนครพนม ขอให้ตรวจสอบผู้ฟ้องคดีและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง กรณีดำเนินโครงการ ผักอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านแก้ง โดยไม่ได้มีการอบรมจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะไต่สวนเบื้องต้นเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เมื่อคณะไต่สวนเบื้องต้น ได้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแล้วจึงมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แจ้งข้อกล่าวหาและสิทธิคัดค้านคณะไต่สวนเบื้องต้นให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทราบ ข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดแล้ว และได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ต่อมา คณะไต่สวนเบื้องต้นดำเนินการไต่สวนและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ปรากฏ ตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๒๖-๑-๐๒๕/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๐๓๘-๑-๕๐/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านแก้ง ได้อนุมัติโครงการผักอบรมพัฒนาศักยภาพและดูงานเสริมสร้างประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง โดยใช้งบประมาณประจำปี ๒๕๕๙ ในระหว่าง วันที่ ๒๖-๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งประกอบไปด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างตามภารกิจองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง จำนวน ๕๐ คน แต่ข้อเท็จจริง ปรากฏว่า โครงการดังกล่าวมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยว ไม่มีการบรรยายให้ความรู้ตามกำหนดการ และมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๔ คน เข้าร่วมโครงการซึ่งไม่เข้าไป ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เมื่อปรากฏว่ามีการอนุมัติให้เบิกค่าอาหารและค่าเช่าที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๕๐ คน ได้เป็นการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมมากกว่าความเป็นจริง โดยมีขอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และการเข้ารับ การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านแก้ง รวมเป็นเงินจำนวน ๓๑,๑๕๐ บาท คณะไต่สวนเบื้องต้นมีความเห็นและมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง มีมูลความผิดอาญาฐาน เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น และฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ

/หรือละเว้น...

หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และ มาตรา ๑๕๗ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ (ปัจจุบันเป็น ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒) และมีมูลเป็นการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือ สวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณารายงานการไต่สวนดังกล่าวแล้วจึงมีมติ ในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดี มีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ และ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ (ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒) และมีมูลเป็นการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือ ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงมีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑(นพ)/๐๓๑๗ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๖ แจ่มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือแจ้งเรื่องดังกล่าวให้นายอำเภอณาแกลงดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป จากนั้นนายอำเภอณาแกลงได้หนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ นพ ๐๐๒๓.๑๐/๑๓ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า เห็นสมควรสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ฟ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ตามมาตรา ๙๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีฟ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง จากข้อเท็จจริงและ พฤติการณ์ดังกล่าวข้างต้น เมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติยกเว้นไว้เฉพาะการพิจารณาโทษทางวินัยเท่านั้น ที่ให้ถือว่าสำนวน การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการ สอบสวนวินัย หาได้บัญญัติให้รวมถึงผู้บริหารท้องถิ่นและรองผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยด้วย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี

/แล้วส่ง...

แล้วส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป นั้น จึงเป็นไปตามมาตรา ๙๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีใช้กรณีการพิจารณาโทษทางวินัยที่มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว และเมื่อฐานความผิดของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติชี้มูล และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป นั้น เป็นความผิดตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีกรณีถูกกล่าวหา ซึ่งตรงกับฐานความผิดตามมาตรา ๙๐/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ใช้บังคับต่อมา ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในกรณีนี้ นายอำเภอณาแกจึงต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดีก่อน ตามมาตรา ๙๐/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบข้อ ๒ ของกฎกระทรวงการสอบสวนผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๓ หลังจากนั้น นายอำเภอณาแกจึงจะรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาและมีคำสั่งต่อไปตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่นายอำเภอณาแกได้พิจารณาโทษของผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติโดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีและใช้สำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำนวนการสอบสวน จึงไม่เป็นไปตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาความเห็นของนายอำเภอณาแกแล้วมีคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง อำเภอณาแก จังหวัดนครพนม ในวาระการดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ตามมติชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะไม่เป็นไปตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดตั้งที่วินิจฉัยไว้ข้างต้น ดังนั้น ปัญหาว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่จึงไม่จำต้องพิจารณา

และเมื่อได้วินิจฉัยดังนี้แล้ว ข้ออ้างประการอื่นของคู่กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป

/พิพากษา...

พิพากษาเพิกถอนคำสั่งจังหวัดนครพนม ที่ ๑๑๓๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง พ้นจากตำแหน่งในวาระการดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่มิคำสั่งดังกล่าว

นายธีระวัช คำขำ

ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี

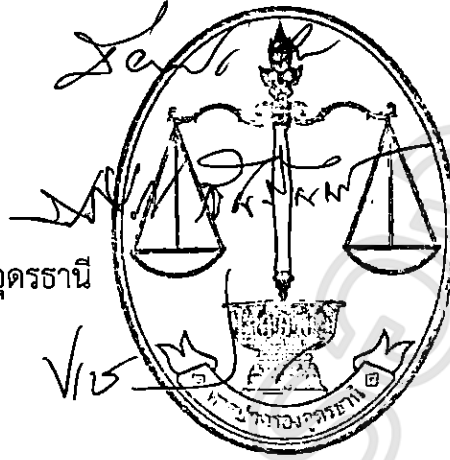
นายปรีชา สันรัมย์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุดรธานี

นายปรีชา สีแสง

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ช่วยทำงานชั่วคราวในศาลปกครองอุดรธานี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางมาเรียม วิมลธร

